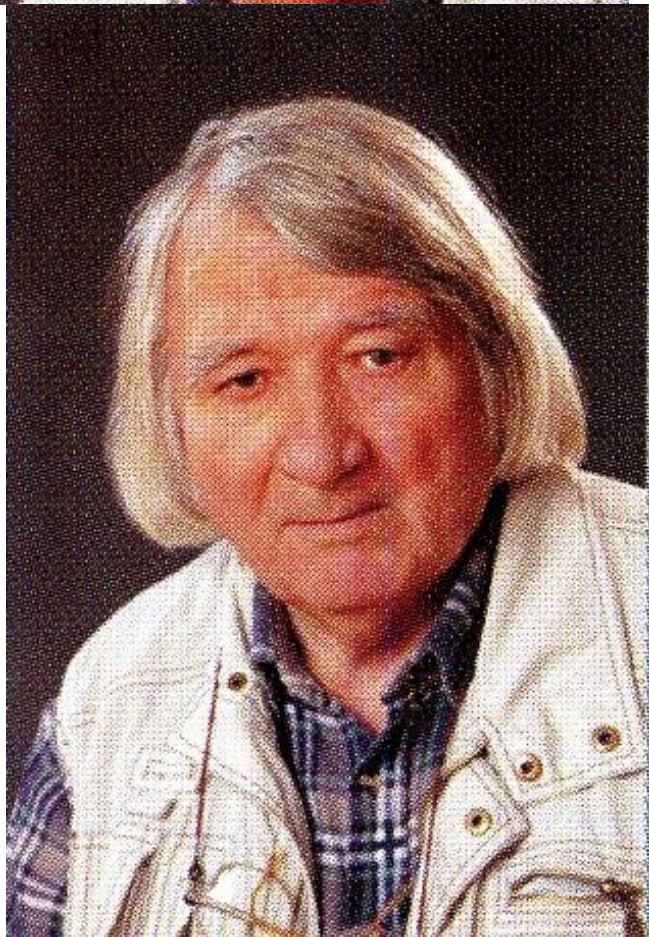
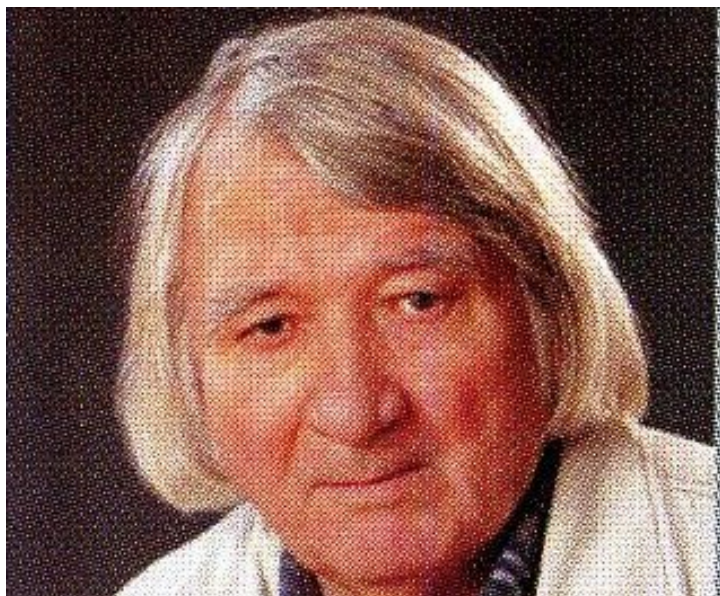

Balázs Imrét április 14-én, szombaton délelőtt 11 órakor, a római katolikus egyház gyászszertartása szerint Vácott a Vác-alsóvárosi temetőben helyezik örök nyugalomra.

Balázs Imre halálára **Vécsi Nagy Zoltán** művészettörténész írt nekrológot.

„Rossz hír számára mily rövid az út”- jut eszünkbe újra. Március idusán nyílt váci kiállításának sikeres szakmai visszhangja meglehetősen nehézkesen, de a húsvét hétfői kíméletlen hír viszont szinte azonnal, elért hozzánk: miszerint meghalt Balázs Imre a huszadik század második felének, a huszonegyedik első negyedének egyik legjelentősebb - igaz utolsó huszonöt évét váci illetőségűként megélt - erdélyi magyar festőművésze.

Balázs Imre Máréfalván született, tehetsége Marosvásárhelyen bontakozott ki, a bukaresti és kolozsvári főiskolákon érett művésszé és emberré. Mivel 1956 októberében, mint a kolozsvári a diákszövetség titkára vállalta a történelmi pillanat felelősségét, a kolozsvári Mátyás házba összehívott diákgyűlésen, felolvasta a képzőművészeti főiskolások követeléseit, letartoztatták.

A közvetlen közelségből és különösséggel megélt emberség és embertelenség, a benti szűk terek és sötétség életre szóló tapasztalatai rávetültek a kinti, későbbi évek élményeire és ihletői, belső alakítói voltak a sajátosan Balázs Imrei festői világnak. Embersége, szeretettel teli közösségi lényre másokra is kisugárzott, annál is inkább, mert nemcsak festőként, grafikusként, de reklámgrafikusként, szerkesztőként, sőt galériavezetőként és művészeti íróként valamint kiállítás és művésztelep szervezőként is emlékezeteset adott magából.

1970 és 1986 között a Sütő András szerkesztette Új Élet című képes hetilap grafikai tervezője, és művészeti rovatának vezetője és az Új Élet Galéria felelőse volt. Azonkívül, pedig számos képzőművészeti cikk szerzője és még több képzőművészeti kiállítás szervezője és megnyitója is. 1987-ben Magyarországra települve, szinte a nulláról újra kezdte életét, művészi karrierjét. 2007-ben, a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztjével, majd a Hargita Megye Önkormányzatának Életmű díjával tüntették ki.

A balladás drámaiságtól az életörömgig ívelt pályája, a zárt doboz-terektől a végtelenben való nyargalászásig, a szénégető baksa szénfeketétől a frissen meszelt falak fehérjéig, az alvadt vér vörös és a mélybarna humusz barázdáitól a futóhomok szürkéjéig, okkerjéig, a Jordán vizének valószínűtlen kékjéig, a Hargita felett játszó fények táncáig. Elbocsátó kapuívек otthonosságától a világmindenségbe vetettségünk kétségtelen szabadsággal is kecsegtető kegyetlen egyszeregyéig, hogy: bizony por és hamu vagyunk.

Isten adjon neki nyugodalmat!

Curriculum Vitae

Balázs Imre 1931. október 26-án született Máréfalván. Az elemi iskolát szülőfalujában, a középiskolát 19

Mesterei Bordy András és Miklóssy Gábor voltak. Az 1956-os kolozsvári diákmegmozdulások egyik sze

A Hét, az Előre és a Vörös Zászló című lapok munkatársaként műkritikákat is közölt. 1970- től 1986-ig a

Számos egyéni és csoportos kiállítása volt, művészete elismeréseként több elismerést is kapott. A Kodá